

XARXA de debat
EDUCATIU amb i per
a les FAMÍLIES

Teatre fòrum: Educar és cosa teva...meva?

Títol: "Educar és cosa teva...meva?"

Temàtica: educació, límits, coresponsabilitat família- escola

Dirigida per: Jordi Forcadas

Interpretada per: Judith Saula, Lluís Casas i Eduard Merino

Nombre de participants: aproximadament 30 persones.

Durada: 30 minuts de representació i 1h i ½ d'intercanvi.

Data: 28 de febrer de 2013 a les 17.30h

Lloc: Sala Serra de la Cooperativa.

Alguns dels conflictes que es representen i les qüestions que es generen durant la sessió:

El Dani és un nen de 10 anys molt inquiet. El mestre castiga al Dani sense anar al pati. Hi ha molts motius: ha desaparegut l'estoig a una companya seva, no està quiet a classe, no respecta les normes, ... i el professor n'està fart d'en Dani!

- *Caldria evitar esperar fins a estar-ne fart i "explotar" amb un càstig.*

En arribar a casa, el Dani deixa la bossa a terra, rondina, corre cap amunt i avall. La mare ha de fer una trucada urgent (de la feina) i demana al Dani que reculli l'habitació. El Dani s'escapoleix, aprofita la situació (la mare està ocupada) i demana jugar a la consola.

- *Els infants aprofiten els moments en què estem atrafegats per qüestionar, a vegades transgredir, la norma (recollir l'habitació, no jugar a la consola). La mare està amoïnada per la trucada de feina i l'ha de fer en aquest moment: podria haver-la postposat, escoltar-lo mentre recull l'habitació?*
- *Els adults a vegades permetem transgredir la norma en els moments que ens convé (Cal fer la trucada en aquest moment? No pot esperar? Permetem que jugui ara i així pot fer la trucada amb tranquil·litat?).*
- *Cal donar ordres clares, permetre que les accions tinguin conseqüències. Els adults a vegades donem consignes contradictòries (recull l'habitació, pots agafar el comandament de la consola). Quan donem una consigna (recull l'habitació) i l'infant no ho fa, ho passem per alt. És important que si posem un límit, ajudem que aquest s'acompleixi; i si no, siguem coherents i permetem la conseqüència. Amb algunes normes, hem de ser expeditius, no deixar-ho passar si ho considerem important.*
- *Calen unes normes quant a l'ús de les consoles.*
- *Les mares estan sobreocupades. A vegades és difícil distribuir el temps de les tasques familiars, laborals, domèstiques.*
- *És important dedicar temps a l'acolliment de l'infant quan arriba de l'escola.*

XARXA de debat
EDUCATIU amb i per
a les **FAMÍLIES**

A aquesta hora, al vespre, la mare rep una trucada del tutor. El tutor es mostra preocupat pel comportament del Dani i demana una trobada urgent, per l'endemà mateix. En penjar, la mare pregunta al Dani "què t'han fet a l'escola?" i el Dani es fa la víctima, diu que el tutor "li té mania". La mare contesta que "no es preocupi, que ella ho solucionarà tot".

- *És important esperar i escoltar l'opinió de l'altra part (de l'adult, del professor), qüestionar certs arguments rotunds de l'infant, evitar posicionar-nos sense tenir tota la informació. Els infants ho poden fer servir per propi benefici. Cal escoltar els arguments del fill. Si els deixem que expliquin, justifiquin, sovint trobem indicis de què ha passat, arguments del fill que podem anar contraposant o bé ens poden servir per a contrastar amb l'adult. És important dedicar temps a la comunicació.*

L'endemà, la mare va a la tutoria amb la idea de defensar el seu fill davant l'acusació de la desaparició de l'estoig i vol acabar la reunió el més aviat possible. El tutor ha convocat a la mare perquè està molest amb el comportament del Dani perquè és impertinent, no es comporta a classe i no li permet fer les classes amb tranquil·litat. S'inicia una discussió en què els dos adults acaben amb acusacions i en un enfrontament obert, no resolt.

- És interessant anticipar i posar-se d'acord en els objectius de les reunions i trobar el moment més adequat per a fer-les.
- Tant la mare com el professor són persones sobrepassades per les circumstàncies.
- Sovint falta diàleg entre família i escola, entre pares – mares i professors – professores. La família – l'infant – l'escola és un triangle en el qual no es pot trencar la comunicació, l'empatia. Quan manca la comunicació entre família i infant es veu greu però cal reflexionar sobre la importància de la comunicació entre la família i l'escola.
- És important no arribar a l'enfrontament de les persones (i fins i tot, a menystenir les institucions), parlar les coses abans que siguin insostenibles i trobar el moment per a fer-ho. La responsabilitat és dels adults. És important no contradir l'altre adult (escola o família) que és model per l'infant. Els adults som models de diàleg, d'entesa. Cal preservar aquesta complicitat per donar referents estables als infants.

XARXA de debat
EDUCATIU amb i per
a les **FAMÍLIES**

